ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou právní věci žalobkyně **J. P.**, zastoupené JUDr. Dalilou Pelechovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Tyršova 12, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25.3.2011, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2010, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Dalily Pelechové, advokátky se sídlem Tyršova 12, Ostrava-Moravská Ostrava **se p ř i z n á v á částkou 2.880,- Kč,** která jí bude poukázána ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ostravě.

IV. České republice **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25.3.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své

rozhodnutí ze dne 1.10.2010, kterým žalobkyni snížila invalidní důchod tak, že jí náleží od 18.11.2010 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 4.3.2010 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 40%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 22.3.2011, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobkyně určena ve výši 40%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že dle lékařských zpráv není schopna práce se zátěží dolních končetin. Je schopna práce pouze v sedě, avšak i v sedavém zaměstnání jí muselo být umožněno polohování, neboť u ní byla diagnostikována těžká porucha dynamiky páteře. Dále žalobkyně poukázala na zprávu MUDr. P. ze dne 30.9.2010, dle které její zdravotní stav vylučuje soustavné pracovní zařazení. Shodný závěr učinil jmenovaný lékař i dne 27.1.2011 a stejný zdravotní stav existoval i v době posuzování pro účely řízení o invalidním důchodu. Odnětí invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně proto považuje žalobkyně za neoprávněné.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 25.3.2011 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 14.12.2011 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyni v roce 1993 byla přiznána plná invalidita, která trvala až do roku 1996. Poté byla uznána částečně invalidní a v roce 2003 jí byla přiznána opětovně invalidita plná. Dne 4.3.2010 byla provedena kontrola invalidity třetího stupně se závěrem, že žalobkyně je invalidní, avšak nikoliv ve stupni třetím, ale prvním. Pokles pracovní schopnosti byl u ní konstatován 40%. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 1.10.2010, podle něhož náleží žalobkyni od 18.11.2010 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, který jí znemožňuje zařazení do pracovního procesu. Dne 22.3.2011 byla žalobkyně posouzena lékařem ČSSZ s tímtéž závěrem, že míra poklesu její pracovní schopnosti činí 40%. Na to žalovaná vydala napadené rozhodnutí, jimž námitky žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 1.10.2010.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou

pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. J. K. a jejího lékařského nálezu ze dne 21.1.2010 a dále ortopedického vyšetření MUDr. J. P. ze dne 7.4.2011, ze zprávy o pobytu v lázních Třeboň od 20.6. do 11.7.2011, ortopedického vyšetření MUDr. P. ze dne 4.8.2011 a neurologického vyšetření MUDr. Ž. ze dne 15.3. a 13.9.2010, včetně úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně oboustrannou postdypslastickou koxartrózu s funkčním postižením na rozhraní středně těžkého až těžkého stupně. Tento stav byl srovnatelný se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII, oddílu A, položce 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 40-50% stanovila PK MPSV ČR dolní procentuální hranici 40%. PK MPSV ČR neshledala důvod hodnotit vyšší mírou poklesu pracovní schopností než uvedenou dolní procentuální hranicí. Tento stav nehodnotila pod písm. d) jako zvlášť těžké postižení, protože hybnost obou kyčelních kloubů je zachována včetně rotací, i když je omezena do uvedeného stupně. Posudková komise dodala, že zmíněné zhoršení zdravotního stavu v rámci srovnání nálezů z ledna 2007 a září 2010 není patřičně prezentováno. Zbylý pracovní potenciál u žalobkyně lze využít pro fyzicky nenáročné profese a žalobkyně je schopna práce s využitím svého vzdělání, případně i rekvalifikace. Je schopna zapojení do pracovního procesu s menšími nároky na tělesné schopnosti a práce převážně v sedě. PK MPSV ČR učinila závěr, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně odpovídá invaliditě prvního stupně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 25.3.2011 již nebyla invalidní ve třetím stupni, ale byla invalidní ve stupni prvním. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 40% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopéda, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.

Jelikož žalobkyně k datu 25.3.2011 neplnila zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a domáhala se zrušení napadeného rozhodnutí žalované, jímž byl snížen stupeň invalidity, krajskému soudu nezbylo než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

V řízení byla žalobkyni ustanovena zástupkyně z řad advokátů, které byla přiznána odměna v rozsahu tří úkonů právní pomoci á 500,- Kč, tří režijních paušálů á 300,- Kč, tj. 2.400,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. Připočtením 20% daně z přidané hodnoty 480,- Kč činí celkové náklady právního zastoupení 2.880,- Kč.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 20.února 2012

Samosoudkyně:

JUDr. Miroslava Ježoviczová